

בבית המשפט המחוזי בבאר שבע בשבתו כבימ"ש לערעורים פליליים

עפ"ג 42340-06-11

בפני: כב' ס. הנשיא ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט י. צלקובניק
כב' השופט י. שפסר

המערערת:

ש. ר.
על ידי ב"כ עו"ד אלמוג אזולאי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר-דינו של בימ"ש השלום בבאר-שבע (כב' ס. הנשיא ד. בית-אור)
מיום 11/05/11 בת.פ. 1785/08

פסק דין

ס. הנשיא ר. יפה-כ"ץ, אב"ד:

1. המערערת עבדה באילת כחשבת שכר במלונות השייכים לרשת מלונות שרתון-ישראל בע"מ. במהלך עבודתה זו, ובין השנים 1998 – 2002, ביצעה עבירות רבות של גניבה בידי עובד, זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, רישום כוזב במסמכי תאגיד ומידע ופלט כוזבים לפי חוק המחשבים. בגין מעשיה אלה, הוגש כנגדה כתב אישום, ולאחר הסדר דיוני, במסגרתו תוקן כתב האישום המקורי (הסדר שלא כלל הסכמה לעניין העונש), נדונה המערערת (בפני כב' ס. הנשיא ד. בית-אור) ל-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 18 חודשי מאסר על תנאי ו-10,000 ₪ קנס או 30 ימי מאסר תמורתו. על חומרת העונש הוגש הערעור נשוא פסק-דין זה.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודתה המערערת עולה, כי היא עבדה כחשבת שכר במלון "פור פוינטס הים האדום, שרתון אילת" בין התאריכים 1/3/97 ועד 31/12/2000; במלון "הרודס, מלונות ספא ונופש בע"מ" עבדה בין התאריכים 1/1/98 ועד 29/11/02; ובמלון "נופש מוריה אילת בע"מ" עבדה בין התאריכים 1/1/2000 ועד 29/11/2002. המערערת הודתה, כי במסגרת עבודתה הייתה אחראית, בין היתר, על הכנת משכורות לעובדים, הפקת תלושי שכר, והזנת מערכת המחשב בנתוני השכר, לצורך תשלום משכורות ותשלומים אחרים לעובדים. לצורך ביצוע תשלומים לעובדים, הייתה המערערת אחראית, בין היתר, גם על הזנת סכומי התשלום במערכת המחשב של המלונות, והעברתם, בהעברה בנקאית, מחשבון הבנק של המלון לחשבונות הבנק של העובדים.

בבית המשפט המחוזי בבאר שבע בשבתו כבימ"ש לערעורים פליליים

עפ"ג 42340-06-11

**בפני: כב' ס. הנשיא ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט י. צלקובניק
כב' השופט י. שפסר**

במסגרת עבודתה, ובמקרים רבים כמפורט בכתב האישום (25 אירועים במסגרת העבודה במלון "פור פוינטס" - כמפורט באישומים הראשון והשני, 19 אירועים במסגרת העבודה במלון "הרודס" - כמפורט באישומים השלישי והרביעי ו-33 אירועים במסגרת העבודה במלון "מוריה" - כמפורט באישומים החמישי והשישי), זייפה המערערת רישומי מחשב ומסמכים שונים, וביניהם תלושי שכר, מקדמות שכר ומסמכי העברות בנקאיות, ואחסנה במחשב המלונות מידע כוזב. כך, חדרה המערערת לרישומי המחשב במלונות; ביטלה לגבי אנשים שסיימו את עבודתם, את הקוד שסימן את הפסקת העבודה, ויצרה מצג שווא כלפי המלון כאילו אותם אנשים ממשיכים בעבודתם וזכאים למשכורת ולתשלומים שונים. בחלק מהמקרים, אף הזינה למחשב שמות של אנשים שכלל לא עבדו במלון, ואף זאת, כדי ליצור מצג שווא כלפי המלון כאילו מדובר בעובדים של המלון, הזכאים למשכורות ולתשלומים (להלן: "העובדים הפיקטיביים").

המערערת הזינה למחשב סכומי משכורות כוזבים ומקדמות שכר לגבי העובדים הפיקטיביים, יצרה עבורם תלושי שכר ומקדמות שכר פיקטיביים, מחקה במחשב את מספר חשבון הבנק של העובדים הפיקטיביים, רשמה במקומו את מספר חשבון הבנק שלה, והעבירה, בהעברה בנקאית, את המשכורות במקדמות השכר הנ"ל, מחשבונות הבנק של המלונות לחשבון הבנק שלה, ואף לחשבונות בנק של קרובי משפחתה. במקרים אחרים, הזינה המערערת למחשבי המלונות מקדמות שכר כוזבות גם על שמה, העבירה, בהעברה בנקאית את מקדמות השכר האלה מחשבונות הבנק של המלונות לחשבון הבנק שלה, ולאחר מכן, מחקה מרישומי המחשב במלונות את המקדמות ולא ניכתה אותם ממשכורתה כנדרש. המערערת אף רשמה את המקדמות הנ"ל כהוצאות אחרות של המלונות, וזאת על מנת להסוות את מעשיה וליצור איזון חשבוני בספרי המלונות.

במעשיה אלה, זייפה המערערת במספר רב מאוד של מקרים מסמכים ורישומי מחשב במלונות בהם עבדה, בכוונה לקבל באמצעות הזיוף את כספי הגניבה ובנסיבות מחמירות; גרמה, במספר רב מאוד של מקרים, לרישום כוזב במסמכי המלונות, בכוונה לרמות; אחסנה במחשב המלונות מידע כוזב; ועשתה פעולות לגבי מידע, כדי שתוצאות הפעולות תהיינה מידע כוזב פלטים כוזבים. נוכח ריבוי המקרים, הפעולה השיטתית, השימוש במחשב לצורך הזיוף, המעילה באמון המעביד תוך שימוש בהרשאה שניתנה לה כדין לכניסה למחשב לצורך ביצוע הזיופים, ואף נוכח סכומי הכסף שנגנבו כתוצאה מהזיוף, הורשעה המערערת בביצוע עבירות בנסיבות מחמירות.

בבית המשפט המחוזי בבאר שבע בשבתו כבימ"ש לערעורים פליליים

עפ"ג 42340-06-11

בפני: כב' ס. הנשיא ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט י. צלקובניק
כב' השופט י. שפסר

במהלך שנות עבודתה גנבה המערערת ממעבידה סך כולל של 400,000 ₪, בהתאם לחלוקה הבאה: ממלון "פור פוינטס" גנבה סך של 100,000 ₪; ממלון "הרודס" גנבה סך של 120,000 ₪, וממלון "מוריה" גנבה סך של 180,000 ₪.

3. המערערת טענה, באמצעות בא כוחה, עו"ד אלמוג אזולאי, כי ביהמ"ש החמיר בעונשה ולא נתן משקל מספיק לתקופת השיהוי של כ-5 שנים עד שהוגש כתב האישום; לתסקיר שירות המבחן, אשר המליץ על עונש שירוצה בעבודות שירות; לכך, שהכסף שנגנב, הושב, במסגרת תיק אזרחי שנוהל בין הצדדים; למצבה האישי הקשה של המערערת, כולל מצבם הבריאותי של בני משפחתה, כמו גם למצבה הבריאותי שלה; למחיר האישי ששילמה המערערת כתוצאה ממעשיה ומההליך המשפטי; ולמצבה הכלכלי הקשה, כשהמערערת מתקיימת מקצבה בלבד, כך שלא תוכל לעמוד בקנס הגבוה שהוטל עליה. בקשת הסנגור הייתה, כי המאסר יומר ל-6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות וכי הקנס יומר בהתחייבות הצופה פני עתיד.

4. בעניינה של המערערת הוגשו תסקירים מטעם שירות המבחן – הן לביהמ"ש קמא ואף לבימ"ש זה.

מהתסקירים למדנו, כי המערערת הינה גרושה בת 55, אם לשני ילדים בוגרים בני 21 ו-23, כאשר בנה הצעיר חולה במחלת שרירים והיא המטפלת בו. מתגוררת עם הגרוש שלה וילדיה בבית משותף מזה כ-7 שנים מאז גירושיה, והיא אף מטפלת בגרוש, הסובל מנכות אף הוא.

המערערת אינה עובדת מאז נפתחו נגדה ההליכים המשפטיים בתיק זה, ההליך המשפטי מעורר אצלה חרדה וחוסר יכולת לתפקד בחיי היום יום והיא מטופלת במרפאה הפסיכיאטרית בבאר שבע. בין היתר, המערערת חרדה מכך שבמידה ותשלח לרצות עונש מאסר, לא יהיה מי שיטפל בבנה ובגרוש שלה.

בבית המשפט המחוזי בבאר שבע בשבתו כבימ"ש לערעורים פליליים

עפ"ג 42340-06-11

בפני: כב' ס. הנשיא ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט י. צלקובניק
כב' השופט י. שפסר

וכך ציין שרות המבחן בתסקירו האחרון מיום 09/01/12:

"התרשמנו כי ש. נמצאת כיום במצב תפקודי ורגשי אשר הולך ומתדרדר, הן בשל הימשכותו של ההליך המשפטי והן בשל השפעתו הרבה עליה. התרשמנו כי ענישה בדרך של מאסר בפועל עלולה להחריף את מצבה הנפשי הקשה ממילא, ואף להוות פגיעה משמעותית במסגרת המשפחתית, בה מתפקדת היום ומהווה דמות תומכת ומטפלת בקרוביה. מהתרשמותנו אינה נמצאת במצב של גיוס כוחות להתארגנות לקראת אפשרות שתיכנס למאסר בפועל...
אנו סבורים כי כאמור בתסקירנו הקודם בעניינה, יש מקום וחשיבות רבה לבחון במקרה זה אפשרות של ענישה בדרך של עבודות שירות. להערכתנו, ענישה זו תהווה מחד עונש אשר יהווה מחיר בגין מעשיה ומאידך, יאפשר לה התארגנות בחייה ויהלום את כוחות ההתמודדות שלה וזאת בשילוב עם העמדתה בצו מבחן של שרותנו במהלכו תשתלב בשיחות טיפוליות בשרותנו".

להשלמת התמונה, צורפו על ידי הסנגור גם מסמכים רפואיים בדבר מצבו הרפואי של הגרוש של המערערת.

כן, הגיש הסנגור העתקים מכתבי התביעה שהוגשו כנגד המערערת, תחילה על ידי המעסיקה – חברת "שרתון ישראל בע"מ" ביחד עם חברת הביטוח "הראל", על סך של 674,521 ₪ (במסגרת ת.א. 3721/03 של בימ"ש השלום בבאר-שבע), ולאחר מכן תוקן כתב התביעה ונותרה חברת הביטוח לבדה כתובעת, והיא דרשה מהמערערת סך של 454,286 ₪. במקביל, ולאחר הגשת התובענה האמורה, הגישה המערערת אף היא תובענה כנגד המעסיקה לביה"ד האזורי לעבודה (במסגרת תיק עב 1286/01 של ביה"ד האזורי לעבודה בבאר-שבע), במסגרתה דרשה הפרשי שכר, הפרשות לקרנות, פדיון חופשה שנתית, פיצויי הלנה ועוד, בסך כולל של 125,782 ₪. בתאריך 31/03/08 הגיעו הצדדים להסדר בתובענה שהוגשה כנגד המערערת, במסגרתו התחייבה המערערת לשלם סך של 250,000 ₪ לכיסוי חובותיה לחברת הביטוח (שלקחה על עצמה את זכויות המעסיקה), והסנגור הצהיר, כי במקביל ויתרה המערערת על התובענה שהגישה כנגד המעסיקה לביה"ד לעבודה.

5. מעשיה של המערערת חמורים ביותר, ובוצעו בשיטתיות על פני תקופה ארוכה, תוך פגיעה קשה באמון אשר ניתן לה על ידי מעבידיה. במשך שנים עשתה המערערת בחשבונות מעסיקה כבתוך שלה, תוך שטשטשה את מעשיה בתחכום רב.

בבית המשפט המחוזי בבאר שבע בשבתו כבימ"ש לערעורים פליליים

עפ"ג 42340-06-11

בפני: כב' ס. הנשיא ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט י. צלקובניק
כב' השופט י. שפסר

נכון שבמקרה זה ישנם שיקולים לקולה, כפי שגם ציין ביהמ"ש קמא, וביניהם חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ואף לאחר הגשת כתב האישום, וכן מצבה המשפחתית, הכלכלית והבריאותית של המערערת, אולם ביהמ"ש נתן את המשקל הראוי גם לשיקולים אלה בעת שגזר את הדין.

ועוד. אכן, המערערת הגיעה להסכמה עם חברת הביטוח, שבאה בנעלי מעסיקיה, ושילמה, במסגרת זו, את הסכום (המופחת מסכום הגניבה, יש לומר) שהוסכם עליו, ושנטען כי יש בו כדי לפצותם בגין מעשי הגניבה; אולם, גם בכך אין כדי להצדיק הקלה נוספת בענישתה. כך גם לעובדה, כי למערערת מצב נפשי קשה או כי היא מטופלת בבעל ובן חולים. היה עליה לדאוג לאלה בטרם ביצעה מעשיה. ודוק. המעשים לא נעשו באופן ספונטני או חד פעמי, אלא היו אלה מעשים מתוכננים היטב, שבוצעו לאורך זמן רב ולא עקב מצוקה כלכלית מיוחדת.

אשר להמלצות שירות המבחן, הרי שאין מחלוקת בדבר הקשיים אותם חווה המערערת מאז נפתח ההליך המשפטי, והחרדות שהן מנת חלקה, נוכח החשש מהמאסר האפשרי; אין גם מחלוקת בכל הנוגע לכך, שעקב מעשיה נשוא כתב האישום – חרב על המערערת עולמה, מצבה הבריאותית והנפשי התדרדר והיא מצויה בדיכאון. אולם, גם בכל אלה לא מצאנו משום נימוק להוסיף ולהקל על העונש שהוטל עליה.

6. נסיבותיה האישיות, הנפשיות והרפואיות של המערערת הובאו כולן בפני בית המשפט קמא, והדבר מקבל ביטוי מקיף ומפורט בגזר הדין.

בית המשפט קמא, לא זו בלבד שלא הקל ראש בכל אלה, אלא שנתן לכך ביטוי בשיקולי הענישה ששקל בטרם גזר את דינה.

כאמור, אין חולק, כי בעקבות חשיפת מעלליה של המערערת היא נקלעה והתדרדרה למצב בריאותי ונפשי קשה. אולם, פרשת המעשים והעבירות שהורשעה בהם, היקפה והתמדתה בהם משך שנים – מעמידות את חומרת מעשיה ברף הגבוה של עבירות הגניבה, ההונאה והמעילה.

בבית המשפט המחוזי בבאר שבע בשבתו כבימ"ש לערעורים פליליים

עפ"ג 42340-06-11

בפני: כב' ס. הנשיא ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט י. צלקובניק
כב' השופט י. שפסר

המדובר בעובדת ששירתה בתפקיד אמן מובהק, תוך שהיא מנצלת את תפקידה והאמן שניתנו בה לגניבה שיטתית ובלתי פוסקת של כספי המעביד. כך פעמים רבות ביותר, ובכל אחת מהן ביצעה את מעשיה תוך זיוף מסמכים ותוך רישום כוזב וטשטוש המעשים ובהיקף סכומים ניכר מאוד.

לעניין סוג עבירות ועבריינים שכאלה, ומידת ענישתם הראויה, נאמר בע"פ 10310/03
ד' גולן נ' מדינת ישראל (פ"ד נח(3) 245):

"... נוצר לפרקים יחס בלתי הולם בין הענישה המוטלת על עברייני הנאשם בפריצה וגניבת רחוב, לבין ענישה הנגזרת על נאשם רב מעללים הגוזל מיליונים מכספי הציבור תוך הפרה עמוקה של חובת נאמנות ומוסר בסיסיים.
על פער עמוק זה הנבקע לעיתים בתפיסה העונשית הנוהגת במקומנו, יש לגשר בדרך של שמירת יחסיות הולמת בהיקפי הענישה, תוך ייחוס משקל מתאים לחומרתם האמיתית של המעשים, להשלכתם השלילית ארוכת הטווח על מערכות הכלכלה והחברה, ולהיקף הנזק שהם מביאים על הציבור".

7. סוף דבר - לא מצאנו מקום, טעם או הצדקה להתערב בגזר דינו של ביהמ"ש קמא, ועל כן הערעור נדחה.

ניתן היום, כט' שבט תשע"ב, 22 פברואר 2012, במעמד הצדדים.

יעקב שפסר, שופט

יורם צלקובניק, שופט

ס. הנשיא, רויטל יפה-כ"ץ
אב"ד